

- 3) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklaa tulkittava siten, että kahden valtion lainsäädännön väliset menettelyä koskevat erot, kuten se, että oikeudenkäynti järjestetään suljetuin ovin ja erikoistuneet tuomarit käsittelevät asian, palvelevat tässä [unionin oikeuden] säännöksessä tarkoitettua lapsen etua?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Kanne 12.9.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-576/18)

(2018/C 399/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Recchia)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta 2.7.2008 tehdyn komission päätöksen 2008/854/EY ⁽¹⁾ ja SEUT 260 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä noudattaakseen unionin tuomioistuimen asiassa C-243/10 29.3.2012 antamaa tuomiota, joka koskee mainitussa päätöksessä tarkoitettujen sääntöjenvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsottujen tukien perintää takaisin tuensaajilta
- Italian tasavalta on veloitettava maksamaan komissiolle kiinteämääräinen hyvitys, jonka määrä lasketaan kertomalla 13 892 euron suuruisen päivittäinen määrä niiden päivien lukumäärällä, jotka sääntöjen rikkominen jatkuu, siten, että vähimmäismäärä on 8 715 000 euroa, asiassa C-243/10 annetun tuomion julistamispäivästä alkaen siihen päivään, jona tässä asiassa on annettu tuomio
- Italian tasavalta on veloitettava maksamaan komissiolle puolivuositain laskettava uhkasakko, jonka päivittäiseksi määräksi komissio vahvistaa 126 840 euroa tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivää seuraavasta puolivuotiskaudesta alkaen
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sardinian hotellialan tukiohjelmasta 2.7.2008 tehdyllä päätöksellä 2008/854/EY (vuoden 1998 aluelaki nro 9 – tuen N272/98 väärinkäyttö) (EUVL L 302, 13.11.2008) komissio totesi kyseessä olevat Italian myöntämät valtiontuet sääntöjenvastaisiksi ja sisämarkkinoille soveltumattomiksi ja määräsi ne perittäviksi takaisin.

Unionin tuomioistuin totesi asiassa C-243/10, komissio v. Italia, 29.3.2012 antamassaan tuomiossa, että Italia oli jättänyt noudattamatta mainitun päätöksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut toteuttanut asetetussa määräajassa kaikkia tarvittavia toimenpiteitä mainitussa päätöksessä tarkoitetun järjestelmän alalla myönnettyjen tukien perimiseksi takaisin tuensaajilta.

Vaikka kyseisestä tuomiosta on kulunut yli kuusi vuotta ja vaikka komissio on esittänyt Italian hallitukselle lukuisia takaisinperintäkehotuksia, suuri osa kyseisistä tuista on edelleen perimättä takaisin. Italian hallituksen tästä esittämät argumentit, erityisesti viittaus vireillä oleviin kansallisiin oikeusriitoihin, eivät ole päteviä oikeuttamisperusteita tällaiselle laiminlyönnille. On siis niin, että tämän kanteen nostamispäivänä Italia ei vielä ole perinyt tukea kokonaan takaisin eikä siis ole täysin noudattanut unionin tuomioistuimen tuomiota asiassa C-243/10.

Niinpä komissio vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että Italia on rikkonut SEUT 260 artiklaa, ja ehdottaa, että unionin tuomioistuin velvoittaa Italian maksamaan kiinteämääräistä hyvitystä ja puolivuositain laskettavaa uhkasakkoa niin kauan kuin asiassa C-243/10 annettua tuomiota ei ole pantu täysimääräisesti täytäntöön.

⁽¹⁾ Tukiohjelmasta "Vuoden 1998 aluelaki nro 9 – Tuen N 272/98 väärinkäyttö" C 1/04 (ent. NN 158/03 ja CP 15/03) 2.7.2008 tehty komission päätös (EUVL 2008, L 302, s. 9).

Valitus, jonka Buonotourist Srl on tehnyt 19.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-185/15, Buonotourist v. komissio, 11.7.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Buonotourist Srl (edustajat: asianajajat M. D'Alberti ja L. Visone)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

— toteamaan, että valituksen kohteena oleva tuomio on kumottava

— toteamaan SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan nojalla, että valtiontuesta SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (1 111 572 euroa) 19.1.2015 annettu komission päätös on kaikilta osin mitätön siltä osin kuin siinä katsotaan, että asetuksen (ETY) N:o 1191/69 nojalla hyvityksenä julkisista palveluvelvoitteista myönnettyjen määrien (julkisen paikallisliikenteen alalla asetetun hintavelvoitteen hyvittäminen 11 artiklan nojalla) ⁽¹⁾ on katsottava olevan toimenpide, jota ei ole ilmoitettu ja joka on perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, joka on yhteensopimaton sisämarkkinoille

— toteamaan SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan nojalla, että valtiontuesta SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (1 111 572 euroa) 19.1.2015 annettu komission päätös on kaikilta osin mitätön siltä osin kuin siinä määrätään, että Italian valtion on toteutettava operatiivisia toimenpiteitä tuen takaisinperimiseksi. Lisäksi on todettava, että komission on korvattava Buonotourist s.r.l:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty viisi valitusperustetta, joiden perusteella valituksen kohteena oleva tuomio on kumottava:

I. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, koska kyseinen hyvitys on luokiteltu uudeksi tueksi

Hyvityksen myöntäminen valittajalle oli seurausta Consiglio di Stato vuonna 2009 antamasta tuomiosta, jossa vahvistettiin asetuksen N:o 1191/1969 perusteella kyseisen oikeuden olemassaolo julkiseen palveluun liittyvän hintavelvoitteen osalta. Tätä ratkaisua ei sen merkityksellisyyden vuoksi voida tulkita siten, että siinä otettiin käyttöön hyvitystoimenpide, koska siinä ainoastaan todettiin tällaisen oikeuden olemassaolo.